

OD SERCA DO UCHA, CZYLI JAK POWIEDZIEĆ, CO CZUJĘ?

ANNA GŁADYSIAK-KALINOWSKA
BARBARA MARKIEWICZ
ELŻBIETA OSUCH

SCENARIUSZ LEKCJI

Program nauczania wychowania przedszkolnego

opracowany w ramach projektu

„Tworzenie programów nauczania oraz scenariuszy lekcji i zajęć wchodzących w skład zestawów narzędzi edukacyjnych wspierających proces kształcenia ogólnego w zakresie kompetencji kluczowych uczniów niezbędnych do poruszania się na rynku pracy”

dofinansowanego ze środków Funduszy Europejskich w ramach
Programu Operacyjnego Wiedza Edukacja Rozwój, 2.10 Wysoka jakość systemu oświaty

WARSZAWA 2019

Redakcja merytoryczna – Agnieszka Karczewska-Gzik
Recenzja merytoryczna – dr Anna Kienig
Jadwiga Iwanowska
Agnieszka Ratajczak-Mucharska
Urszula Borowska

Redakcja językowa i korekta - Editio

Projekt graficzny i projekt okładki – Editio

Skład i redakcja techniczna - Editio

Warszawa 2019
Ośrodek Rozwoju Edukacji
Aleje Ujazdowskie 28
00-478 Warszawa
www.ore.edu.pl

Publikacja jest rozpowszechniana na zasadach wolnej licencji Creative Commons –
Użycie niekomercyjne 4.0 Polska (CC-BY-NC).
<https://creativecommons.org/licenses/by-nc/4.0/deed.pl>

Temat zajęć:

Od serca do ucha, czyli jak powiedzieć, co czuję?

Cele

Cel główny:

Wywołanie nastroju radości w związku ze zbliżającymi się Świątami Bożego Narodzenia i obecnością rodziców. Śpiewanie kolęd. Rozbudzanie ciekawości badacza. Odkrywanie cudu inności. Kształcenie umiejętności czytania instrukcji i współdziałania w grupie.

Cele operacyjne

Dziecko:

- zna zwyczaj wystawiania żywej szopki (p),
- zna polskie zwyczaje związane z Bożym Narodzeniem (p),
- śpiewając kolędy, wyraża emocje: radość, szczęście, poddaje się nastrojowi (e),
- odczytuje kilkuelementowe instrukcje (p),
- wchodzi w rolę (p),
- szuka wyjaśnień – odpowiada na pytania problemowe (p),
- uczestniczy w zabawach muzycznych ze śpiewem (f),
- współpracuje w parze, w grupie (s).

Metody/Techniki/Formy pracy:

Rozmowa, zajęcia praktyczne, praca zbiorowa, w grupie, w parach, indywidualna.

Środki dydaktyczne:

Nagranie pastorałki „Od serca do ucha” (www.youtube.com/watch?v=wKAavHP12eY), dowolne nagranie kolęd: „Przybieżeli do Betlejem pasterze”, „Mędrcy świata”, „Lulajże Jezuniu”, „Gdy się Chrystus rodzi”, worek Świętego Mikołaja, materiały, rekwizyty do przebrania za anioły, pasterzy i królów, Świętą Rodzinę.

Zastosowanie narzędzi ICT:

Tablica interaktywna, telefony komórkowe ze słuchawkami.

Opis przebiegu zajęć:

1. W sali pod sufitem przywieszona jest podłaźniczka ze świerkowych gałązek. Na środku sali stoi choinka, a pod nią są prezenty. Na stolikach są też wykonane przez dzieci stroiki świąteczne. Dzieci otwierają prezent przeznaczony do otwarcia na dzisiaj (płyta z pastorałką). Słuchają całej pastorałki.
2. Krótka rozmowa na temat pastorałki, nawiązanie do poprzedniego zajęcia, kiedy dzieci przygotowały żywą szopkę.
3. Pod choinką jest worek od Świętego Mikołaja – dzieci wyjmują dziś z niego telefony ze słuchawkami – każde dziecko ma nagraną jedną z kolęd – odsłuchują je i idą do odpowiedniej bazy, gdzie są przygotowane akcesoria pasterzy, królów, aniołów.

4. Zajęcia według instrukcji (instrukcje – PECS):

- Święta Rodzina – na stoliku są przygotowane materiały, rekwizyty do przebrania się za Świętą Rodzinę. Dzieci mają nagraną kolędę „Lulajże Jezuniu”.
- pasterze – na stoliku przygotowane są materiały, rekwizyty do przebrania się za 5 pasterzy, wykonana na wcześniejszych zajęciach lira, królik w klatce, chomik. Dzieci mają nagraną kolędę „Przybieżeli do Betlejem pasterze”.
- królowie – na stoliku przygotowane są materiały, rekwizyty do przebrania się za orszak trzech króli. Dzieci mają nagraną kolędę „Mędrcy świata, monarchowie”.
- aniołowie – na stoliku przygotowane są materiały, rekwizyty do przebrania się za 6 aniołów. Dzieci mają nagraną kolędę „Gdy się Chrystus rodzi”.

5. Przy choince tworzymy żywą szopkę. Poszczególne grupy śpiewają swoją kolędę.

6. Dzieci odpowiadają na pytania: Czy można śpiewać sercem? Kiedy? O czym to świadczy?

7. Ewaluacja: dzieci przywieszają na choince czerwone serduszka, jeśli im się zajęcia podobały.

Komentarz metodyczny

Scenariusz przewidziany jest dla grupy dzieci pięcio- i sześciolletnich. Czas trwania zajęć – 25–30 minut. Każde dziecko wykonuje zadanie we własnym tempie i zgodnie ze swoimi możliwościami. W sytuacjach trudnych w naturalny sposób szuka wsparcia u kolegów lub dorosłych, komunikując swoją potrzebę.

Okres przedświąteczny w polskiej tradycji jest szczególnym, w którym staramy się, aby dzieci miały jeszcze większą niż zwykle możliwość przemieszczać z bazy do bazy, pomagać sobie, dawać rady, chwalić – dominującym jest **przebywanie** razem w szacunku i życzliwości, zauważanie i słuchanie innych. W związku z tym należy pamiętać, że zajęcia mogą się przedłużać. I należy dzieciom na to pozwolić. Planując, należy zatem pamiętać o dużej elastyczności.